

Édenkert

Viztükrén hullámszik a fény.

Időtlen időktől itt vagyunk és itt is maradunk,

Számtalan életünk volt, van és lesz.

Az örökkévalóság rendelkezésünkre áll.

Annnyi kalandos életünk lehet, amennyit csak akarunk,

És azután galaxisok milliárdjai közül válogathatunk,

Dimenziókon keresztül vándorolhatunk,

Csak tudd, hogy különleges lény vagy,

Ne korlátozd magad csupán a fizikai testedre.

Ha a fájdalom elvonja figyelmed,

Tudd, hogy nem az vagy, ne azonosulj vele.

A fájdalom a szeretet hiánya.

Éleszd fel magadban a szeretet lángját,

Mert a szeretet az éned lényege.

Mondj igent a boldog életre,

És a fájdalom elszökik tőled.

Teremts édenkertet a szívedben,

És egyszer csak azt veszed észre

Édenkertben éled az életed!